

koma, se na ta način naloži in ležijo večidel pri odjemalcih, ki ne plačajo. Tako pride obrtnik v dolgove. Končno ga njegova obrt več ne veseli, ker ne vidi uspeha in nima več prometnega kapitala, da bi mirno naprej delal. Potem pride morda še kakšna večja izguba in pogum je proč, obrtniku je že vse eno in čuje se ga reči: „Obrti ni več za pomagati“.

Na Francozskem je nekaj neki misijonarski pridigar rekel: „Kristjani, pojdite domu in plačajte vašim obrtnikom!“ Ta duhovnik je pač dobro vedel, kje žuli obrtnika čevljev.

Seveda, deloma je obrtniški stan tudi sam kriv. Mnogo je odjemalcev, ki bi radi svoje račune takoj poravnali, ki jih pa dobijo šele v poznejšem času. Ali obrtnik, ki sam dela, nima časa, da bi vsak dan račune pisaril in mora za to pisanje noči in proste ure porabiti.

Najboljša pomoč za obrtnika bi bila: obrtniku naj se preskrbi ceni kapital, naj se nanj ozira pri dobavah za državo, deželo in mesto in naj se varuje njegove zahteve.

(Prihodnji naprej.)

Dopisi.

Favorje fara Slivnica! Ljubi „Štajerc“, naj ti jaz še kaj sporočim in našega kraja. Veš, tudi pri nas te radi beremo, le na skrivnem, ker imamo pri nas jagra, ki za teboj ga. Ta je činek, obritega lica, in nosi dolgo črno sukno. Tebe „Štajerca“ najrajši lovi, kadar hodi z žakljom ali s puto okoli, pa tudi drugače se malo doma drži. Treba bi bilo iti k nam na spoved, pa ročno po večernicah ga ni bilo v kaplaniji. Piko ga je s torbo po celi voglajni iskal, in ga nazadnje našel v Rožmanovem mlinu. Jančička je umrla, morala iti na oni svet brez svete popotnice. Tega ni nikdo drugi kriv, ko naš kaplan, ki se za drugo ne briga, ko za politiko. Tem gospodeku pa tudi nič ni prav pri nas; zvonjenje pa procesije, vse če drugače imeti. Prav pa mu je birja, ktera mu ne sliši vseč; in če letos pride, dajmo mu „Štajerca“ v žakelj. Ravno tako naredimo župniku, ki je bolj „ksajt“, in pobira pšenico za oblate, mošt pa za cerkev, pa to gre vse v njegov nikoli polni žakelj.

Brežki okraj. Letošnja suša naredila je našim kmetom veliko skrbi in strahu, tako da je že marsikateri obupal ter za vsako ceno pričel živino prodajati. Take slučaje uporabljajo največ naši mesarji, ki meso skoro po enaki ceni tržijo, kakor prej, akoravno je cena živini nizka. V zadnjem času izvedeli smo veselejšo vest in upamo, da se stvar tudi uresniči. Vsled strahovitne letošnje suše bi res marsikateri bil pripravljen do zadnje glave živino iz hleva pognati, ker od naših špekulantnih prekupcev ne bi nikakor mogel seno kupovati, kajti pri nas je bil že strahoviti „alarm“ glede krme, tisti ki so si je kaj vkup navlekli, so že na to računili, da jo bodo v spomladu prodajali, kakor špeharji slanino v Zagrebu. Od dobrih kmečkih listov pa, smo zadnji čas izvedli, da ima že naša štajerska „zveza kmet. zadrug“ v Gradcu naročilo, da preskrbi kmetovalcem krme in slamo 400 vagonov, ki bo cena krmi 4 krone, slami 2 krone meterski stot. Nekateri siser ugibajo, da bo to seno slabo in ne- rabljivo. Mi pa popolnoma upamo, da bude naša poštena „zveza“ v Gradcu storila vse po njeni moči in da bude seno, ki ga živinorejci za niz- žano ceno dobijo — dobro! „Zadruga“, katera se sploh s temi stvarmi peča — vendar ve kaj storiti in kar naš kmet rabi. S tem bude torej na celem spodnjem Štajerskem špekulantnim oderuhom njihov tozadevni načrt preštrihan.

Kmet.

Razvanje pri Ločah! Dragi „Štajerc“, ne zameri mi da te tudi jaz enkrat z nekaterimi vrsticami nadlegujem, saj mi ni po volji da moram enkrat seči po tvoji krtači; pa kaj da ne gre drugači. Pri nas imamo kakor ti je gotovo znano, nemško šolo, katera bo pa se mi zdi slovenska postala. Naš gospod nadučitelj ne zna dosti slovensko, zategadel si je pa vzel našega slovenskega gospoda Šunketa sina, da uči naše otroke v šoli slovenski peti; ali v petek 14. t. m. so morali šolarji šolo in poduk zapustiti in se v našo cerkev sv. Mihela podati, da je tam slovenski sin na orglje piskal in naši otroci so mogli slovensko peti z našim učiteljem vred.

Naš gospod nadučitelj je bil zmerom trdi Nemeč, ali lansko leto je bil izvoljen od naših občinskih odbornikov za prvega gospoda „gemeinderota“, in zategadel si zdaj tudi upa slovensko učiti, ker je ja ti prvi za našim gospodu rihtarji. Naš gosp. rihtar je pa šolski načelnik in bomo videli, kaj poreče k temu naš očka, ker se tudi našega nadučitelja, kak se meni zdi, malo boji. V kratkem pa več.

Razvančan pa nepoznan.

Sladka gora. Minulo je že mnogo let, odkar imamo dva vrla moža za župana. Popraševali smo, kaj sta nam v tem dolgem času dobrega storila, toda odgovor je bil povsod: Nič! Za škodo, katero naj je napravila toča in povodenj leta 1907, nam je bilo priskrbljeno mnogo denarja, a žalibog, dobili ga nismo. Kdo je bil temu vzrok, nismo vedeli do sedaj, a sedaj se nam je odkrilo. Zaradi tega so bili kmetje ne- voljni in pritoževanja ni bilo konca ne kraja. Zopet letos se nam približujejo nove občinske volitve, zato pa kmetje pozor! Združiti se mo- ramo vsi dobro misleči občani in ne več voliti gostilničarja za župana. Sladkogorčan.

Iz Ljutomer. 16. t. g. meseca vršilo se je v Ljutomeru blagoslovljenje sokolove bandere. Te slavnosti udeležilo se je precejšno število sokolovih društev iz raznih krajev, n. pr. iz Prage, Maribora, Celja in Varaždina. Žalibože, da je bilo ves čas slabo vreme. Na predvečer slavnosti priredili so sokoli svoji kumici pod- oknico, potem se pa podali v gostilno pri kolo- dvoru na komers. Podoknice udeležilo se je 43 domačih sokolov, blagoslovljenja pa do 120 mož vseh društev. Iz tega vsega se razvidi, kako da lastna hvala smrdi. Pred par tednov kričalo se je po vseh časnikih, da se bude udeležilo navedene slavnosti najmanj 500 sokolov in v celem pa nad 3000 joseb. Kako so pa pogoreli! Med domačimi sokoli bili so zastopani čevljarski učenci in kravji blapci. Na zbirališču pridružilo se je pa sedem sokih krav in jedna koza, seveda brez ruedečih majc. Dvorni svetnik dr. Ploj in dr. Rozina sta tudi počastila ljutomerski trg s svojo navzočnostjo. Druge nezreče ni bilo.

Sv. Barbara v Hajzcu! Oj srečna barbar- ska fara, katera imaš tako izobraženega župnika, da ti razlaga napačno v pridigi o cestinarju in farizeju. Večkrat smo slišali poprejšne g. župnike očitati farizeju njegovo izpoved v templu, ali ta g. Vogrin je dne 16. avgusta kar sedemkrat očital cestinarju slabosti, katere je izgovoril farizeju po besedah božjega Učenika, tedaj po mnenju poslušalcev proti naukom sv. evangelija, na kanceljnu ali kako Vi pravite na sv. mestu govoril. Ali ste pri tem bili toliko zamišljeni v svojo Liziko, da niste mislili kaj prepovedujete? Ali kadar Vam je potrebno opominjati farane za crkv. potrebe, ali pa groziti faranom s tožbo, kakor 9. avgusta, tedaj pa dobro premišljajte besede, katere izgovarjate. Omenili ste da ima dvakrat smrtni greh, kateri od župnijskih in crkv. posestev odnese, ali kateri v časopise piše; koliki grehov pač morajo imeti duhovniki, kateri že leta in leta pišejo v časnike; koliki greh mora biti ako duhovnik raz prižnice nerensnico govori in že davno umrlemu cestinarju očita grehe, od katerega je rekel sam božji Učenik, da je šel opravičen v svojo hišo. Ali je to lepo od Vas kot dušnega pastirja, prigovarjati osebam da bi se naj denarje, katere bi dobili radi suše, obrnilo za stavbo mežnarje, tedaj da bi ubogi posestnik bil do cela uničen? Boljše da se davki odpišejo! Omenili ste da farani zanj cerkve ostajajo in ne grejo v cerkev, katero bodete z sedeži kar vse napolnili, seveda po Vašem re- ceptu za crkv. potrebe. Ali je to lepo od Vas da niste hoteli blagosloviti jame edinega otroka Kreinc v Paradižu, in je zaradi tega zbolela mati umrlega otroka od žalosti, ko je slišala Vaše delovanje? Kdo je odgovoren pred Bogom radi njene boleznij? Vi ste pa pri tem še plačilo 5 kron sprejeli; kolikokrat smatrate to za smrtni greh? Obljubili smo Vam, da bi Vas pri miru pustili, a ni mogoče radi Vas in Vaših crkv. dveh ključarjev. Pojasnili bomo celo delovanje knežoškovskemu ordinarijatu.

Vivat Habičak, Belšak, Vogrin,

Omračil se Vam je celo spomin

Liza Straš priznala je celo

Da Habičak jezičičak še bo.

Iz Črešnjecva pri Slov. Bistrici. Članek v

zadnjem „Štajercu“ spravi je zalega g. župnika Šušnika celo po koncu; seveda, resnica v oči bude, vsaj če se zamore ne da oprati. Kar besni na prižnici in zunaj, ter se skuša oprati s takimi neumnostmi, da se ljudstvo kar očitno posme- huje; pa niti ene besedice ne ugovarja, da „Štajerc“ ne govori resnice. Hrupi, da njegov farovž je čist in pošten in naj se pusti tiskati in njegova družina v miru. Aha, g. župnik, glejte ga no. — zakaj pa ne pustite Vi drugih družin in hiš v miru, zakaj blatite poštene ljudi brez vzroka? Ravno pred zadnjo prenicjo ste se iz- razili, da ni treba deklet od neke hiše kod dru- žic vabiti, ker niso na dobrem glasu, in vendar ne veste niti trohice slabega od njih, samo da se Vam njih oče po debelom ne uklanja, pač pa Vam je že veliko dobrot skazal. Sveta je pa Vam g. župnik tista hiša in rodbina, kjer se je uganjalo hudodelstvo krvosramnosti, posilstva, nečistosti zoper naravo, samo ker se Vam je rodbina uklanjala in ste dobili kakšnega purana. Kaj ne g. župnik? Kaj Vas briga, g. župnik, tudi druge poštene hiše, rodbine, služabniki, posli, da jih napadate in blatite v spovednici, na prižnici in zunaj? Ljubi Boga čez vse, bli- žnega kakor samega sebe ne stori drugemu, kar nočeš da bi storil drugi tebi! To je podlaga Kristusove svete vere. Žalibog da tega g. župnik ne veste. Vaš farovž je bilog čistosti in splošne moralne, ter nedotakljive vse drugo je hudobija in slabost. G. župnik, kakor streljate Vi semkaj, tako streljamo mi nazaj, streliava imamo toliko in tako ojtrega da se bude tresel farovž. G. župnik! Opirajte zamorca kakor hočete, ostal bude zmiraj črn. — Radovedni pa vendar smo, kedaj pridejo na Črešnjette častiti knežoškof z bičem ter nas bodejo pomirili.

Kamnica pri Mariboro. Dragi „Štajerc“, dolgo časa je priteklo, ko niste nič dobili iz naše fare. Kaj se je zgodilo dne 11. avgusta popoldne, ko so imeli v 4. razredu spoved? Po spovedi so šli domu in so počakali pri velikem ribniku, ko so šli iz 3. razreda domu, pa so vrgli Stuppan Alojza noter. Ribnik je spucan, pa je poln vode; prosil je, pa ni nič pomagalo. Eden je klical: Stuppan, pojdi sem, jaz imam eno pismo za tvojega očeta. Vsi so vimsarski sinovi. Kaj porečete starši? Daste tako sinove vzgojevati? Žali Bog, kaj pa bodejo boljše otroke imeli, ker sami niste nič boljši. Vsako nedeljo po krčmah hodite, za otroke ni nič mar. Otroci so na prvi vrsti, potem je drugo ali vi starši tudi jemlete po tistem očetu izgled, ki je rekel: moj Hanzek je fest fant; potem ko je bil dvajset let star, pa je očeta iz hiše vlačil. Tako bojo tudi vas... Žalostno je za vas, da vaši sini bi radi bili morlici.

Iz Kalobja. Dragi „Štajerc“! Dovolj mi tudi malo prostorčka da ti povem kaj imam na srcu o našem župniku Kostonjevcu. Ko se opravlja za na prižnico v Zagrebu, pa se ozira za fante če bojo kaj šli na kor, ožira se kakor mačka za miši ker ne pusti nobenemu fantu gori kakor Johan Paderja. Ta fant pa ima pravico gor hoditi, zato ker njegov oče na vsako veselico povabi fajmoštra. Po pridigi pa tudi ni to. Dragi „Štajerc“ naznanim ti še tudi, da še zmiraj hujska naš fajmošter proti tebi, ker le misli da nas bude odpravil, da ga ne bomo več čitali; pa naš fajmošter misli, da se ga kaj strašimo, če on hujska iz prižnice proti farmani zavoli lista. Fajmošter vse skupaj stlači ob nedelji, nekaj je prave pridige, nekaj zavolj „Štajerca“, potem maša in križevi pot, litanije; tega pa noče, da bi bile popoldan večernice, ker je bolje, da ta čas v svojo lepo kuharico gleda... Če se ne bude vse to poboljšalo, bude pa drugokrat več... Več faranov vse to dokazemo s prisego!

Sv. Jakob v slov. gor. Dragi nam „Štajerc!“ Že dolgo nisi nam poročal kaj od Sv. Jakoba, namreč od naše fare. Akoravno nisem naročen na Vaš cenjeni list, a vendar mi nobena številka ne izostane. Imam namreč dobrega prijatelja, kateri mi tebe kar hitro prinese, da te potem težko pričakojči beremo. Da ti ne bodem ve- liko prostora porabil, moram ti zopet nekaj po- ročati, kar si že sicer enkrat omenil, pa še ža- libog vedno ni drugače postalo, namreč petje v cerkvi. Ali nimate boljših pesmi? Takšnega gro- znjega cviljenja smo se že zdavno naveličali. Ljudje pravijo, da naše korenjeve plevce boljše napravijo na njivi, kakor pevci na koru. Imajo

še sicer nekatere tiste pesmi, ki jih je Bračko imel, pa vendar nič ne štimajo, akoravno se hodijo na teden dvakrat in še v nedeljo učiti. Ja seveda, pesmi ne morejo štimati, ker se zato pevke bolj štimajo na koru. Kar po dve se za enega vlečeta (?) Tako se toraj obnašajo pevci. Vprašajmo pa tiste ljudi, kateri hodijo k sv. maši na kor! Gotovo bi mi vsak rekel: resnica je ker včasih se obnašajo bolj za kakšno koruzno likanje kakor pa za cerkev. Pred enim letom bili so pevci starejši in pametnejši. Zapeli so nam možki zbor tako, da je bilo veselje poslušati. Tudi mešan zbor, bil je izvrsten. Žal da so že odstopili. Pridite še enkrat nazaj! Pa zdaj? Pobjoljšajte se vendar! Pri petju in obnašanju, drugače bodemo vas, mi učili reda v cerkvi, ako se cerkev ne ogleda na vas. Tudi tebi organist svetujemo, da si naročiš boljše pesmi, da si ne bo treba zatikati uš v cerkvi. Toliko za danes, ako se ne predručaj, kmalu več.

Tihi opazovalec.

Cirkovce. Kdor bere kak drugi časnik, kakor Slov. Gospodar in enake je brezbožneš, brezverec in take Bog očitno kaznuje. Tako je rekel naš gosp. župnik Ravšl dne 9. t. m. na priznici. Nedavno so namreč pastirji nagnali kobilu nekega posestnika v dva metra globoko močvirje, iz katerega jo je štiri ure pozneje 8 mečnih mož s strikami komaj un potegnili. Zavojo hudega napora je kobilu obolela in bo bržčas za nič; ker pa oni posestnik ne trobi glih v župnikov rog, je župnik to nesrečo porabil ter izustil gorj imenovane besede. Z drugimi besedami bi se to reklo; njegovo ženo in otroke in zlahto hujskati proti njemu (to je gosp. župnik že v Slov. Gospodarju enkrat storil), ter mu spodkopati ugled pred občinstvom, katelega gotovo v večji meri uživa, kot gosp. župnik. Žali Bog, nesreče so itak rade pregoste, če pa tako nesrečo katoliški duhovnik porabi za hujskanje in svoje politične kozle, je to surovost prve vrste, katero bi pri ogerskih čilkožih zastoj iskali. Gosp. župnik, koliko svinj je pa predlankim Vam poginilo (oziroma ste jih morali zavoljo boleznih zaklati)? Je tudi Vas Bog očitno kaznoval? Ali ste si šteli svinsko kugo v srečo? Ali Vam je pomrebiti neznanu da je pred kakimi 5. leti cekmestu strela ubila na polju dve kobilci ter mu izgala voz pšenice? Veste morbit pri kom je namreč izbruhnil lani oni grozoviti požar v Mihovcah in Drgonji vesi? Veste pri kom je letos po zimi začelo gorjeti v Cirkovcah? So to Stajercijanci ali liberalci ali brezverci? Njih je Bog morebiti očitno kaznoval? Ne; nesrečni so bili; čeravno so glavni stehri Vaše bahatije. V nedeljo pa le zopet kličite Boga za prico, da črez farmane nič hudega ne rečete, pa morete malo bolj glasno in pa razločno povedati, ne pa kakor bi polne uste žgancov imeli. Če se Vam pa le malo na rep stopi, pa vpijete, kakor bi Vam jermen s hrbita dl. Kar je pa gosp. župnik tistokrat kvasil o različnih časopisih, tam gosp. urednik morebiti kdo drugi kaj naznani, ker meni se že gabi o tej zadevi kaj več pisat. Gospod župnik: ljudstvo Vas je sito, kakor pokvarjenega zelja in če se ne pomijete bo moral ta smrad končno zavohati gospod Mihael sam in da bi se to prej ko mogoče zgodilo v to pomozhi Bog.

Iz Sladke gore. Dragi urednik „Stajerca“, spet sem prisiljen šteti k mizi in Vam poslate jako zanimivi dopis; čeravno me že moja žena ozmerja za potrato papirja in časa, pa ker so tukajšnji klerikali jako ponosni nato, če zamorejo kak dopis prebrati v našem „Stajercu“, ker so prepričani da naš list resnico odkriva; ko bi pa vedeli, da ni, bi ga ne spoštovali tako visoko; da dajejo za eno številko eno krono. To je nekaj imenitnega; rešnico tega dokaže sledeča dogodba: V preteklem tednu nekega dne je bil naš visoki pa vendar vboji Jurček Vipotnik v Šmarji v gostilni g. Maks. Gradt in je tam zahteval od g. Franz Arzenšek, mesarja, da mu naj prinese tisto številko „Stajerca“, ki je o njemu pisala vso resnico in visokost njegove službe, ki jo ima farji opraviti. Obljubil je da mu da eno krono za njega; seveda ta napredni mož mu to željo hitro postrže in tudi zahteva od nem krono od njega; ali prej visoki Vipotnik se je hitro ponižal na ponižnega Jurčeta, ker ni imel popolnoma krone v svojem žepu, doma pa še menda manj in g. Arzenšek

mu ga ni hotel na kredit dati kakor je Vipotnik zahteval; Jurček ni dobil Stajerca, ki ga tako visoko ceni in spoštuje. Čuj, Jurček, ker te radi imamo in ti želimo da bi si še kaj opomogel pri svojem gospodarstvu, da ti ne bo trebalo dajati za eno številko „Stajerca“ krone, na naslov „Slavno uprav. Stajerca v Ptuj in pošljite 3 krone in dobil ga bodeš vsako soboto skozi celo leto; in potem si lahko priručniš, koliki dobička boš naredil, ako to storiš. Za tisto pa ti dobro stojimo, da ti ga bodo radi redno pošiljali; če pa že ne moreš poslati 3 krone, pa pridi k nam v Lemberg in ga dobiš skoraj pri vsaki hiši in vsak ti ga bode rad izposodil... Opomba uredništva: Kakor slišimo, se ti Jurček zelo jeziš nad onim dopisnikom in dolžiš tamošnjega naprednega gostilničarja in kovača. Ker žal dene, da bi bil kdo drug kriv in tako krivico trpel, ti samo toliko naznanimo, da omenjeni ni v nikaki zvezi z onim dopisom in sploh mu ni bilo nič znano, dokler ni dobil lista, da ga je prečital. Ta dopisnik je nekje dolej za turško granico in ker so bili zdaj močni vetrovi, je vse tvoje napake zaneslo k nam! Mi imamo taki aparat, da nam vse proti nadržka in še le potem od tukaj gre v Ptuj v čistilnico. Na svidenje v prihodnji številki. Vohojzanjim.

Žihpolje: Ljubi Stajerc! Ker si pri našem g. župniku tako priljubljen, da te berejo na priznici, se ne moremo premagati, da tebe napredni list naročimo. Ker naš g. Mihl znajo tako zvito spreobrniti resnico v laž, bi bilo zanje zelo koristno, da bi brali večkrat „Stajerca“. Da piše „Stajerc“ odkritosrečno in ljubi resnico, smo mi lahko prepričani in zato zopet par novih naročnikov iz žihpoljske fare. Op. ur.: Le tako naprej, Korošci! Bravo!

Kako je letos s sadjem v tu- in inozemstvu.

Kakor se je že koncem julija opozarjalo v poročilu, ki ga je razposlala vnočevalnica za sadje, bo letošnji pridelek sadja, razen pri hruškah, zelo lep in tudi kakovost tega sadja bo, kakor vse kaže, enako dobra ko lani.

Vkljub dolgotrajni suši, ki je trajala od srede maja do prve polovice julija, se sadje ni dosti poslabšalo. Najbolj so trpela pravzaprav le jabolka in zgodnje češpelje, ki so zaradi suše po nekaterih krajih srednje in spodnje Stajerske potopale z dreves, predno je prišel čas za to. Vinorejcem je dolga suša več koristila ko škodila; v vinogradih kaže sedaj zelo lepo in upamo lahko, da bomo imeli lepo, ponekod celo zelo lepo trgatav.

Z ozirom na letošnji pridelek in da lahko pravočasno določimo primerno ceno zanj, hočemo v naslednjem podati poročilo, kako stoji s sadjem po drugih kronovinah in državah, ki pridejo v poštev za naš izvoz in kjer imamo lahko korist ali škodo. Po poročilih, ki smo jih dobili iz popolnoma zanesljivih virov, bo pridelek sadja sledeči:

Nižje Avstrijsko pričakuje lep, deloma zelo lep pridelek jabolk in marelic, lep pridelek pri češpljah in srednje lep pri hruškah.

Gornje Avstrijsko bo, kakor čujemo, imelo srednje lep, oziroma lep pridelek.

Tirolsko bo vkljub lepemu lanskemu pridelku imelo tudi letos lep pridelek jabolk, sliv in laških orehov, zato pa malo hrušek.

Na Češkem bo mnogo jabolk, srednje mnogo hrušek in precej sliv, češpelj in laških orehov, ravno tako mnogo marelic in breskev.

Na Hrvaškem in v Slavoniji pričakujejo mnogo jabolk, malo hrušek in precej mnogo češpelj, sliv, grozdja in laških orehov.

Nemčija, kamor smo doslej največ izvažali, bo imela poprečno srednje lep pridelek jabolk, ki jih bo na Bavarskem, Badenskem in Virtemberskem malo več. Hrušek bo srednje veliko, precej dober pridelek upajo dobiti pri marelicah, breskvah, češpljah, slivah in laških orehih.

V Italiji bo vkljub izredno lepemu lanskemu pridelku tudi letos precej mnogo sadja in sicer, kakor se nam poroča, v okolici Milana in Genova, manj pa ga bo v južni Italiji (okoli Neapla).

Švica bo imela vkljub hudi vremenski nezgodi dne 23. maja 1908 zaradi velikih sadnih nastavkov mnogo jabolk, a manj hrušek in sliv.

V Srbiji pričakujejo malo jabolk in hrušek, češpelj in sliv, marelic in breskev.

Na Rumunskem in Bolgarskem bodo imeli lep pridelek pri sadju, posebno mnogo pa sliv in češpelj.

V Belgiji, na Holandskem in Švedskem bodo imeli precej jabolk in sliv, a malo hrušek.

V Ameriki pričakujejo lep pridelek.

Kakor lahko posnamemo iz navedenega, bo pridelek sadja letos mnogo večji kot je bil lani. Posebno se to vidi pri jabolkih, ki so letos mnogo bolj cvetela ko lani.

Če pregledamo torej vse te podatke, lahko pričakujemo lep pridelek (z malimi izjemami) pri jabolkih, malo manjši pri češpljah, slivah in laških orehih, srednje mnogo marelic in breskev in malo hrušek.

Zato bode cena sadja razun hrušek zelo nizka; lahko že danes rečemo, da se bo več sadja ponujalo v nakup, ko res kupilo.

Zato priporočamo, naj se ne nastavijo previsoke cene, da se bo lahko prodajalo. Sadje-rejci se naj, če želijo kupcev, obrnejo na vnočevalnico za sadje pri zvezi gospodarskih zadrug v Gradcu, Franzensplatz 2. Ta daje tudi drage volje pojasnila o vsakokratni ceni sadja in odgovore na druga vprašanja, ki se tičejo prodaje sadja.

Novice.

Cesarjev rojstni dan. Pretekli torek praznoval je cesar in kralj Franc Jožef I. svoj 78. rojstni dan. V 60. letu svojega vladanja praznuje visoki starček svoj 78. rojstni dan!... Imamo različne narode, vere, stranke v tej konglomeratu podobnih držav. Pravzaprav obstoji vsa avstro-ogrska monarhija iz samih nasprotij. Na severu potomci nekdanjih „vitezkih Poljakov“, izkoriščevalni zlahčiči, ki sanjarijo še vedno o združenem poljskem kraljestvu, vkljub temu, da je zgodovina že davno račune o poljski državi sklenila. In potem Rusini, narod, ki deloma noče biti svoj lastni narod, ki je puntarski in nezadovoljni, da se ne ustraši niti pred političnim umorom. Poljak tlačil, izkorišča, izse-sava Rusina, — Rusin pa komaj čaka, da bi se maščeval nad Poljakom. Nadalje Čeh, — mlad, nadut in do skrajnosti prevzetan narod, katerega cilj je še vedno „češko državno pravo“, ki hoče pridobiti kroni sv. Vavclava zopet isto veljavo, kot jo je imela pred zmago habsburske družine. Na vzvodu te tako pisane monarhije opazujemo Madžara. Ljudje, ki bi bili pred pol stoletjem obešeni zaradi veleizdajstva, so tam v pokrajini bečijarstva — ministri. Armado hočejo podjarmiti v suženstvo svojega azijatskega jezika. Spominjajo se menda časov (ali pa jim vsaj v krvi tečijo), ko so kot Huni in Avari preskakali meje in v krvi in ognju praznovali svoje roparske zmaga. Na jugu imamo Hrvate in Srbe. Vidimo Dalmatinca, ki je zanemarjal krasno svojo deželo, ki je v lenobi na tleh ležal in plavo morje opozoval, mesto da bi z delom bogatstvo širil. Vidimo balkansko navdahnjene Jugoslovane, ki se ne boje veleizdaje, ki se združujejo s kraljevorilci v Srbiji, ki hočejo uresničiti divjo državo „južnih Slavena“. In zopet vidimo Italijana, kateremu niti „oče Radecky“ ni izbil iredentistično blaznost iz buče, ki hoče z bombo in bodalom dokazati, da je sin slavne „cultura romana“... Ali si moremo predstaviti večjih nasprotij? Peklenski kotelj je to, ki bobni in doni in kuba viharje in dela nemir. In nad tem peklenjskim koteljom drži 78 letni starček svoje žeslo že 60 let sem... Krepka natura, ponosna, nepremagljiva volja mora to biti! On je videl otroke umirati, on je pokopal ženo, ki jo je zabodel zločinski Italijan, on je moral trpeti poniževanje in se pripraviti za strastjo. A še je tu! Še živi stari Franc Jožef I.! Naj bi usoda dala, da nam ostane ohranjen, kajti on je središče, on je ravnotežje državi, brez njega se razstrela ta peklenjski kotelj... To so resne misli, ki nas obdajo ob 78. rojstnem letu cesarja in kralja Franc Jožefa I.!